

מסורת הש"ס

א [תוספתא ס"ו] ו [תוספתא ס"ז] ו [תוספתא ס"ח] ו [תוספתא ס"ט] ו [תוספתא ס"י] ו [תוספתא ס"יא] ו [תוספתא ס"יב] ו [תוספתא ס"יג] ו [תוספתא ס"יד] ו [תוספתא ס"טו] ו [תוספתא ס"טז] ו [תוספתא ס"יז] ו [תוספתא ס"יח] ו [תוספתא ס"יט] ו [תוספתא ס"כ]

המגרש פרק תשיעי גיטין

פג.

עין משפט
גז מוצה

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ס"י ס"יא ס"יב ס"יג ס"יד ס"טו ס"טז ס"יז ס"יח ס"יט ס"כ

אף לשמעון מהו. נראה דלף לראובן נמי מספקא ליה: ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גמ במ"א. ואלה והלאה אין נשואין מלין שהרי אסורה עליו משום איסור אשת איש ומאי שנא מדתניא בתוספתא על מנת שלא תינשאי לאבא ולאבין ה"ו

אמרי לה חוץ מראובן ושמעון וחור ואמר אף לשמעון מהו אם מימימי לומר היכא דחור ואמר לשמעון ולא אמר אף דוקא לשמעון קאמר הכא מאי כיון דאמר אף ודאי המירה לשימיה דהאי אף לראובן קאי וע"ג ללא הוכיח שמו: או דלמא. לשמעון ולא לראובן והאי אף אכילי עלמא קאי: נענה. הריס קולו. כל עניה הכתובה בתורה הכרמת קול היא: כרי שכלכס וו. אחר גירושיה: וניסם לאחיו. של אמו האיש שנאסרה עליו בגירושין: עוקר דבר. מות ינוס שאסורה להתייבס לו: שאין זו האמורה בתורה שאסורה תורה כריתות העוקר דבר מן התורה: סבורם בניו לבינה. והרי אכתי אגדלא ביה ליאסר על אמו הכיחוס: לא נמלא גמ בטל למפרע. שהרי אמר לה על מנת שלא תנשאי לפלוני: ובניה מן האלמעי ממורין: שאין זו כריתות לא אמרה תורה כריתות המביא את יצראל לדי פסול: לא נמלא אלמנה. אלל כהן זה דהא לגביה לא איגרשה: גרושה אלל כל אדם. ועל ידי דא גירושין שבה אסרה הכתובה עליו כדאמרינן (ע"ל) גרושה מאסרה לכו אסורה לכהונה: וק"ו. והרי דברים ק"ו שאתה למד הימנו שלפני מיתת המגרש מהא אסורה לכל מפני דא אישות שבה: ומה איסור גרושה שהוא קל דלמא אלל נלאו בעלמא מניני שאסורה על כהן זה שהיא אלמנה אלל מפני דא גירושין שבה: אשם איש שהיא חמורה. אינו דין שתאסר אלל מי שהחירו אלל מפני דא אישות שבה: אין משיבין אם הארי לאסר מיסה. אם היה קיים שמה יחזיר לנס משבה: איס לכו פירכא. כדמפרש ואלו לקמיה דהר פיעתא דברייתא: איסו עקר. כלומר וכי הוא עוקרו ממש הרי נעקר מאלו בגרממו של זה. עוקר משמע העושה איסור בידים ויבומין הללו אינן מוטלין עליו לבינה שיהא הוא עוקרין: גם אסיו לא ישא. שלא יוכל האב ליבס את בנו: פיינו פירכא. דאמר רבא לכולהו איס לכו פירכא: ובמאי מוקי ר"ש פלוגתא דר"א ורבנן: אי כחון מיערש שרי גמ רבי אליעזר. להתייבס לו מאחר שניסח לאחר ונתקא מאישות הרשעון לגמרי: אלל בעל מנס. מוקי לה דכיון דמתנה הוא ולא אימקיים נמלא גמ בטל למפרע וקימא כאיסור אשת איש: סבורה וקדשים. אסורין לישראל ומותרין לכהנים: עריות. בתו ואחיות: באישות קאמרינן. ואסרה ע"י קידושין: אשם איש.

גליון הש"ס

גמ' אלא ספקיה בת ארזו לא ישא. פי' יבמות דף ג' ע"ב תוס' ד"ה ספק א"ב: שם אלא ספקיה בת ארזו בה היינו שריבא. לא יבמי להבין דאיש המזונה בהם לא נשאלת לפני ליבוס ולא הו' עקרה מא"כ כמלא דנפלה לפני ליבוס דהא הנו המירה גם אלל בעל דהיא לו ליבוס דלא יעקר המלא ויבטול הנו ובמ"ש תוס' לפי דמיה' איהו טעמיה דתל' דלא דמי לאשת אשה דלכחו לא הו' ערוה עד שתבעל ומה כיון דתוקיה לו ואע"כ אינו יכול ליבוס מתחת מלאו זהו הו' גרם עקרת המלה ולע"ג: שם הו' דמיה' וכו' תמיה לו על השמעת התוספתא לראשונים ואחרונים את זאת מה ש"ס לרין כדאמר מן משנה ט"ז כפלי דהנו כבר ויהי קיימא ספקיה דנשאלת לאחר דמותה ארזי גמ ליה העובד סוכים לכשימיר: והואל סוכים ספקיה:

מאי דאמר שרא לראובן מהו לראובן והוא הדין לשמעון והאי דקאמר לראובן משום דפתח ביה או דלמא לראובן דוקא ואם תמצא לומר לראובן דוקא לשמעון ימרו לשמעון וה"ה לראובן והאי דקאמר שמעון משום דסליק מיניה או דלמא לשמעון דוקא בעי רב אשי אף לשמעון מהו אף אראובן קאי או דלמא אף אעלמא קאי יתיקו: ת"ר ללארז פטירתו של ר"א נבנסו ארבעה וקנים להשיב על דבריו אלו הן ר"ב ויסי הגלילי ור"ט ורבי אלעזר בן עזריה ור"ע נענה ר"ט ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה הא למדת שאין זה כריתות נענה רבי יוסי הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל הא למדת שאין זה כריתות נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר כריתות דבר הכורת בינו לבניה הא למדת שאין זה כריתות נענה ר"ע ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחד מן השוק והויו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גמ בטל ובניה

ממזרים הא למדת שאין זה כריתות דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצלו כל אדם וק"ו מה גרושה שהיא קלה אסורה בשביל צד גירושין שבה אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת שאין זה כריתות אמר להן רבי יהושע אין משיבין את הארי לאחר מיתה אמר רבא כולהו אית להו פירכא לכר מדר' אלעזר בן עזריה דלית ליה פירכא חניא נמי הכי ו"א"ר יוסי רואה אני את דברי ר' אלעזר בן עזריה מדברי כולן: אמר מר נענה ר"ט ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה עוקר איהו עקר אלא מתנה לעקור דבר מן התורה מתנה מי קאמר לה לא סגי לה דלא מינסבא ליה לאחיה דהוא גברא אלא גורם לעקור דבר מן התורה גורם. אלא מעתה בת אחיו לא ישא שמה ימות בלא בנים ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה. היינו פירכא ובמאי אילימא בחון משרא שרא ר"א דתניא * * * * * המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה וניסת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת נענה ר' יוסי הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל ולא והרי תרומה וקדשים שאסורה לזה ומותרת לזה באיסור אשה קא אמרינן והרי עריות באישות קאמרינן הרי אשת איש היינו פירכא ובמאי אילימא בעל מנת הרי יהותרה אצלו בזנות אלא בחון נענה ר"ע ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחד מן השוק והויו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גמ בטל ובניה ממזרין אי הכי ככולה תנאי דעלמא נמי לא תנסיב דלמא לא מקיימא ליה לתנאה ונמצא גמ בטל ובניה ממזרין היינו פירכא ובמאי אילימא בחון משרא שרא ר"א דתניא מודה היה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה ונישאת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצלו כל אדם וקל וחומר ומה גרושה שהיא קלה אסורה משום צד גירושין שבה אשת איש חמורה לא כל שכן ובמאי אילימא בעל מנת הרי

מותרת לבעלה ואסורה לכל אדם: פיינו פירכא. דקאמר רבא לע"ל: כרי סופרה אללו כונס. דהא על מנת שלא תנשאי הוא דקאמר לה וקיימא זה מותרת לכל: אלל בחון. מוקי רבי יוסי הגלילי לפלוגתא דר"א הילך פריך ליה הא שאסורה עליו לגמרי דלגביה לא איגרשה: הרי